

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku XIV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Hetnarowicz - Sikora

Protokolant: Paulina Szostakiewicz

przy udziale Prokuratora PR w S. Beaty Borzemskiej

po rozpoznaniu w dniach 25 lipca 2016 roku, 18 sierpnia 2016 roku i 23 sierpnia 2016 roku sprawy

A. H. (H.)

syna W. i E. z d. J.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 22 października do 23 października 2015r. w S. na ul. (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012r. w sprawie sygn. akt II K 445/12 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i inne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk na karę pozbawienia wolności w rozmiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 6 marca 2015r. przy czym zaliczono na poczet kary okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14-15 luty 2011r. oraz od dnia 19 lipiec 2011r. do dnia 6 grudnia 2011r., poprzez wyłamanie desek zabezpieczających otwór drzwiowy dokonał włamania do budynku w budowie, skąd następnie dokonał kradzieży mienia w postaci 5 sztuk zwójów przewodu trójżyłowego, gdzie każdy zwój liczył po 100 metrów kabla oraz 50 metrów przewodu elektrycznego pięćżyłowego, siłowego o wartości 400 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 600 zł na szkodę P. B. i 400 zł na szkodę P. G., tj. straty łącznej w kwocie 1000 zł,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

II. w okresie od 9 do 10 listopada 2015r. w S. na ul. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012r. w sprawie sygn. akt II K 445/12 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i inne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk na karę pozbawienia wolności w rozmiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 6 marca 2015r., przy czym zaliczono na poczet kary okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14-15 luty 2011r. oraz od dnia 19 lipiec 2011r. do dnia 6 grudnia 2011r., poprzez pokonanie zabezpieczenia w postaci uchylonego okna dokonał włamania do budynku w budowie skąd następnie dokonał kradzieży mienia w postaci szlifierki kątovej marki (...) o wartości 400 zł, szlifierki kątovej marki B. o wartości 200 zł, wkrętarki marki S. o wartości 300zł, przedłużacz 30 m o wartości 100 zł, szlifierki kątovej marki M. o wartości 120 zł oraz kabla siłowego pięćżyłowego o długości 50 m o wartości 400 zł, czym spowodował straty na kwotę 400 zł na szkodę J. L., 800 zł na szkodę J. S. 5620 zł na szkodę P. G., tj. straty łączne w kwocie 1720 zł,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

III. w dniu 15 listopada 2015r. w S. na ul. (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012r. w sprawie sygn. akt II K 445/12 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i inne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk na karę pozbawienia wolności w rozmiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 6 marca 2015r., przy czym zaliczono na poczet kary okres jego rzeczywistego pozbawienia

wolności w sprawie w dniach 14-15 luty 2011r. oraz 19 lipiec 2011r. do 6 grudnia 2011r. usiłował dokonać włamania do domu jednorodzinnego w budowie poprzez pokonanie zabezpieczenia w postaci drzwi poprzez ich podważenie i wyszarpięcie, skąd następnie nie dokonał kradzieży znajdującego się wewnątrz mienia z uwagi na spłoszenie przez załączony alarm, czym działał na szkodę J. T.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

IV. w dniu 15 listopada 2015r. w S. na ul. (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012r. w sprawie sygn. akt II K 445/12 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i inne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk na karę pozbawienia wolności w rozmiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 6 marca 2015r. przy czym zaliczono na poczet kary okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14-15 luty 2011r. oraz 19 lipiec 2011r. do 6 grudnia 2011r. poprzez wybite okna dokonał włamania do budynku w budowie skąd następnie dokonał kradzieży mienia w postaci przewodu elektrycznego trójżyłowego o długości 91,90 m o wartości 275,70 zł oraz czterożyłowego o dług. 180cm 6,30 zł kołków montażowych do przewodów elektrycznych w ilości 217 sztuk o wartości 20 zł oraz sprzętu budowlanego w postaci mieszadła elektrycznego marki (...) o wartości 200 zł, młotowiertarki marki H. (...) o wartości 300 zł, wiertel do betonu w ilości 5 szt. krótkiego rozmiar 8 o wart. 10 zł, dwóch średniej długości rozmiar 10 o wartości 35 zł każde, oraz dwóch długich rozmiar 10 o wartości 50 zł każde, marki t. (...) m o wartości 20 zł oraz nożyc do cięcia blachy o wartości 80 zł siekiery o wartości 50 zł, dwóch przecinaków o wartości 10 zł każdy, szczypiec o wartości 20 zł, pistoletu do pianki o wartości 50 zł, czym spowodowane zostały straty w kwocie 780 zł na szkodę J. J. (2) oraz w kwocie 442 zł na szkodę H. P., czym spowodował straty łączne w kwocie 1222 zł

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

1. uznaje oskarżonego **A. H.** za winnego tego, że – będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 455/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1052/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, połączone następnie w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 445/12 do kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w części w okresie od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia 06 marca 2015 roku z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 14 lutego 2011 roku do dnia 15 lutego 2011 roku i od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia 06 grudnia 2011 roku -:

a/ w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 22 października 2015 roku i nie później niż w dniu 23 października 2015r. w S. na ul. (...), poprzez wyłamanie desek zabezpieczających otwór drzwiowy włamał się do budynku lecznicy weterynaryjnej w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.000 złotych w postaci 5 sztuk zwojów przewodu trójżyłowego o długości po 100 metrów każdy wartości łącznej 600 złotych należących do P. B. oraz 50 metrów przewodu elektrycznego pięćżyłowego, siłowego, wartości 400 zł należącego do P. G., czym działał na szkodę P. B. i P. G., który to czyn kwalifikuje jako występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

b/ w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż dnia 09 listopada 2015 roku i nie później niż dnia 10 listopada 2015 roku w S. na ul. (...), poprzez usunięcie zabezpieczenia uchylonego do pozycji wywietrzonej okna o rozmiarach 60cmx40cm i rozwarcie tego okna do pozycji 90 stopni włamał się do budynku lecznicy weterynaryjnej w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.820 złotych w postaci należącej do J. L. szlifierki kątovej marki (...) o wartości 400 złotych, należących do J. S. szlifierki kątovej marki B. o wartości 200 złotych, wkrętarki marki S. o wartości 300 złotych, wiertarki marki S. o wartości 300 złotych i przedłużacza o długości 30 m i wartości 100 złotych oraz należących do P. G. szlifierki kątovej marki M. o wartości 120 zł i przewodu siłowego pięćżyłowego o długości 50 m wartości 400 zł, czym działał na szkodę J. L., J. S. i P. G., który to czyn kwalifikuje jako występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

c/ w dniu 15 listopada 2015 roku w S. przy ul. (...)’a, działając w zamiarze kradzieży mienia znajdującego się wewnątrz domu jednorodzinnego w budowie, po uprzednim podważeniu i wyszarpięciu drzwi wejściowych zabezpieczających budynek, włamał się do jego wnętrza, jednak zamierzonego celu kradzieży nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go przez załączony alarm, czym działał na szkodę J. T., który to czyn kwalifikuje jako występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

d/ w dniu 15 listopada 2015 roku w S. na ul. (...), poprzez podważenie i wygięcie ramy okiennej w jednym z okien oraz poprzez wybicie szyby okiennej w drugim z okien i dokonując w ten sposób uszkodzeń wymienionych okien na łączną kwotę 4.245,73 złotych na szkodę H. P., włamał się do budynku jednorodzinnego w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.222 złotych w postaci należących do J. J. (2) mieszadła elektrycznego marki (...) o wartości 200 zł, młotowiertarki marki H. (...) o wartości 300 zł, wiertła do betonu rozmiar 8 o wart. 10 zł, dwóch średniej długości wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 35 zł każde, dwóch długich wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 50 zł każde, miarki taśmowej 5 m o wartości 20 zł i nożyc do cięcia blachy o wartości 80 zł oraz należących do H. P. przewodu elektrycznego trójżyłowego o długości 91,90 m wartości 275,70 zł, czterożyłowego przewodu elektrycznego o długości 180cm wartości 6,30 zł, 217 sztuk kołków montażowych do przewodów elektrycznych o wartości 20 zł, siekiery o wartości 50 zł, dwóch przecinaków o wartości 10 zł każdy, szczypec o wartości 20 zł i pistoletu do pianki o wartości 50 zł, czym działał na szkodę J. J. (2) i H. P., który to czyn kwalifikuje jako występki z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

- i uznając te czyny za popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w ramach ciągu przestępstw – za ich popełnienie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. skazuje oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec A. H. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami w całości poprzez zapłatę:

a/ kwoty 600 zł (sześciuset złotych) na rzecz pokrzywdzonego P. B. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. a/ sentencji wyroku;

b/ kwoty 400 zł (czterystu złotych) na rzecz pokrzywdzonego J. L. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. b/ sentencji wyroku;

c/ kwoty 920 zł (dziewięciuset dwudziestu złotych) na rzecz pokrzywdzonego P. G. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami przypisanymi oskarżonemu w punkcie 1 lit. a/ i lit. b/ sentencji wyroku;

d/ kwoty 900 zł (dziewięciuset złotych) na rzecz pokrzywdzonego J. S. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. c/ sentencji wyroku;

e/ kwoty 4.527,73 zł (czterech tysięcy pięciuset dwudziestu siedem złotych i 73/100) na rzecz pokrzywdzonego H. P. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit d/ sentencji wyroku;

3. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. zalicza oskarżonemu A. H. na poczet wymierzonej w punkcie 1 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. zatrzymanie od dnia 15 listopada 2015 roku (godz. 07:35) do dnia 16 listopada 2015 roku (godz. 14:30), przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego A. H. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

Sygn. akt XIV K 46/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. H. w miesiącu październiku 2015 r. pozostawał bez pracy. W tej sytuacji mężczyzna postanowił zarobić na sprzedaży złomu, który uprzednio znajdzie bądź ukradnie z cudzych nieruchomości. W realizacji swego celu w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż w dniu 22 października i nie później niż w dniu 23 października 2015r. w S., A. H. wybrał się na ulicę (...) w S. aby tam znaleźć niestrzeżoną nieruchomość, z której mógłby – po uprzednim włamaniu się do budynku – ukraść z niego elementy metalowe nadające się do złomowania.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43

Będąc na ulicy (...) zobaczył pozostający w budowie budynek lecznicy weterynaryjnej, do którego postanowił się włamać. W tym celu wyłamał on deski zabezpieczające otwór drzwiowy i wszedł do środka budynku, skąd zabrał w celu przywłaszczenia 5 sztuk zwojów przewodu trójżyłowego o długości 100 m każdy, o łącznej wartości 600 zł należących do P. B. – właściciela budowanej lecznicy – oraz 50 metrów przewodu elektrycznego pięciożyłowego, siłowego wartości 400 zł należącego do P. G. – wykonawcy tynków maszynowych w budowanej lecznicy i posiadającego swój sprzęt w tymże budynku.

Po opuszczeniu budynku A. H. udał się do domu, zabierając ze sobą ukradzione kable. W dniu następnym A. H. przepalił w ognisku w bliżej nieokreślonym miejscu przy rzece S. skradzione przewody, po czym miedź uzyskaną z przewodów sprzedał w punkcie skupu złomu prowadzonym przez spółkę (...) sp. z o.o. odział w S. przy ul. (...) z A..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43, zeznania świadka P. B. k. 107 i świadka P. G. k. 126, raport ze skupu złomu k. 72

A. H., chcąc ponowić kradzież w budynku lecznicy przy ul. (...) w S., udał się tam ponownie rowerem w nieustalonym bliżej czasie, nie wcześniej niż dnia 09 listopada 2015 roku i nie później niż dnia 10 listopada 2015 roku.

Znalazłszy się na terenie budowy lecznicy weterynaryjnej przy ul. (...) w S., obszedł on budynek wokół i znalazł na tylnej ścianie budynku okno, które pozostawiono w pozycji uchylnej pod kątem 10 stopni dla cyrkulacji powietrza. A. H. usunął siłą zabezpieczenie uchylonego do pozycji wywietrzonej okna o rozmiarach 60cmx40cm, tj. pokonując przeszkodę w postaci elementu konstrukcji zamknięcia okna powstrzymującego okno przed szerszym rozwarciem, wepchnął skrzydło okna do środka i rozwarł je do pozycji 90 stopni i w ten sposób włamał się do budynku lecznicy weterynaryjnej w budowie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43

Znalazłszy się we wnętrzu budynku A. H. dostrzegł składowane tam mienie należące do podwykonawców wykonujących prace budowlane, tj.: szlifierkę kątową marki (...) o wartości 400 złotych należącą do J. L. wykonującego na tej budowie prace posadzkarskie, szlifierkę kątową marki B. o wartości 200 złotych, wkrętarce marki S. o wartości 300 złotych, wiertarkę marki S. o wartości 300 złotych i przedłużacz o długości 30 m i wartości 100 złotych należące do J. S. wykonującego na tej budowie prace murarsko-tynkarskie, a także szlifierkę kątową marki M. o wartości 120 zł i przewód siłowy pięciożyłowy o długości 50 m wartości 400 zł należące do P. G. wykonawcy tynków maszynowych w budowanej lecznicy. A. H. ocenił, że wymienione przedmioty można następnie spieniężyć poprzez dalszą ich odsprzedaż lub złomowanie i – działając tym samym na szkodę powyższych osób – następnie zabrał wymienione przedmioty w celu przywłaszczenia. Skradzione przez A. H. mienie miało łączną wartość 1.820 zł.

Po zabranii wskazanych wyżej rzeczy A. H. opuścił teren budowanej lecznicy.

Jeszcze tego samego dnia skradzione elektronarzędzia A. H. wypalił w piecu uzyskując z nich złom miedzi, który wraz z kablem siłowym sprzedał w skupie złomu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43, zeznania świadka P. B. k. 107, świadka P. G. k. 126, zeznania świadka J. L. k. 108, świadka J. S. k. 109, raport ze skupu złomu k. 73.

Chcąc ponownie uzyskać złom w celu jego sprzedaży w punkcie skupu, A. H. około godziny 3:00 w dniu 15 listopada 2015 r. wyszedł z mieszkania udając się w kierunku ogródków działkowych położonych przy Al. (...) w S.. Mężczyzna zabrał ze sobą torbę oraz narzędzia w postaci dwóch przecinaków i małej siekierki, które znajdowały się w torbie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43

Będąc na ulicy (...)a w S. A. H. dostrzegł dom jednorodzinny będący w budowie, należący do J. T.. Mężczyzna postanowił się do niego włamać w celu kradzieży mienia znajdującego się w środku. Szarpiąc za dolną krawędź drzwi wejściowych i podważając je, A. H. wyszarpał drzwi wejściowe i w ten sposób włamał się do wnętrza budynku. Gdy mężczyzna wszedł do środka domu, uruchomił się alarm zabezpieczający budynek. A. H. przestraszył się i uciekł z posesji tego domu zanim zdążył cokolwiek z wnętrza budynku ukraść.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43, zeznania świadka J. T. k. 128

Nie zrealizowawszy swojego zamierzenia, A. H. udał się na piechotę drogą z płyt w kierunku miejscowości B.. Idąc zobaczył on inny dom pozostający w budowie, znajdujący się na ulicy (...) w S.. Mężczyzna postanowił się do niego włamać. W tym celu, chcąc otworzyć okno, przy użyciu przecinaka podważył on jedno z okien znajdujących się na parterze budynku, lecz nie otworzył go, a jedynie wygiął ramę okna i dokonując zniszczenia okna o wartości 3.245,73 zł na szkodę H. P., właściciela domu.

Po nieudanej próbie włamania się poprzez podważenie okna, A. H. znalazł cegłę na posesji w pobliżu domu i rzuciwszy nią w drugie okno, wybił szyby tego okna, co jednocześnie spowodowało zniszczenia o wartości 1000 zł na szkodę H. P.. Następnie A. H. wszedł przez wybite okno do środka budynku, a z jego wnętrza dokonał kradzieży znajdujących się tam rzeczy o łącznej wartości 1.222 zł, tj. należących do J. J. (2), wykonawcy robót budowlanych w domu, przedmiotów w postaci: miedzianego elektrycznego marki (...) o wartości 200 zł, młotowiertarki marki H. (...) o wartości 300 zł, wiertła do betonu rozmiar 8 o wart. 10 zł, dwóch średniej długości wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 35 zł każde, dwóch długich wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 50 zł każde, miarki taśmowej 5 m o wartości 20 zł i nożyc do cięcia blachy o wartości 80 zł oraz należących do H. P. przedmiotów w postaci: przewodu elektrycznego trójżyłowego o długości 91,90 m wartości 275,70 zł, czterożyłowego przewodu elektrycznego o długości 180cm wartości 6,30 zł, uprzednio wyrrywając te przewody ze ściany, 217 sztuk kołków montażowych do przewodów elektrycznych o wartości 20 zł, siekiery o wartości 50 zł, dwóch przecinaków o wartości 10 zł każdy, szczypic o wartości 20 zł i pistoletu do pianki o wartości 50 zł.

Po zabraniu skradzionych rzeczy A. H. opuścił budynek drzwiami garażowymi otwierając je od środka. Wracając do domu mężczyzna został po drodze zatrzymany przez patrol Policji.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 43, zeznania świadka H. P. k. 127, świadka J. J. (2) k. 126, protokół zatrzymania osoby k. 11;

H. P. i J. J. (2) odzyskali należące do nich i zatrzymane przy A. H. mienie, przy czym kable trzyżyłowe i czterożyłowe zwrócone zostały H. P. w stanie uszkodzonym z uwagi na ich pocięcie.

Dowód: zeznania świadka H. P. k. 127 i pokwitowanie k. 70;

A. H. ma 38 lat, jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu. Posada wykształcenie podstawowe, utrzymuje się z pracy dekarza i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 2.000-3.000 zł miesięcznie. A. H. nie posiada majątku większej wartości.

A. H. nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

A. H. jest osobą karaną sądownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 455/11 A. H. został skazany za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1052/11 A. H. został skazany za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymienione kary zostały połączone następnie A. H. w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 października 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 445/12 do kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą to karę A. H. odbył w części w okresie od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia 06 marca 2015 roku, z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 14 lutego 2011 roku do dnia 15 lutego 2011 roku i od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia 06 grudnia 2011 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie następujących dowodów:

- 1) wyjaśnień oskarżonego A. H. k. 106, 42-43, 76-77;
- 2) zeznań świadków P. B. k. 107-108, 20, świadka J. L. k. 108, 9-10, świadka J. S. k. 109, 17, świadka P. G. k. 126, k. 25 zbioru C, świadka J. J. (2) k. 126-127, k. 16 zbioru C, świadka H. P. k. 127-128, k. 1-2 i 26 zbioru C, świadka J. T. k. 128 oraz k. 5-6 zbioru C
- 3) dowodów z dokumentów wskazanych przez Prokuratora w pkt 1-7 na karcie 104, a także k. 112-113 oraz k. 131.

Oskarżony A. H., słuchany w toku rozprawy głównej w dniu 25 lipca 2016 r., przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Po odczytaniu jego wcześniejszych wyjaśnień podtrzymał je.

Odpowiadając na pytanie Sadu wyjaśnił, że do pokrzywdzonych wróciły przewody siekiera i przecinaki i były to rzeczy z jednego miejsca. Nadto wróciły kable i mieszadło z miejsca z ulicy (...). Wyjaśniając co do włamania do budynku przy ul. (...) wskazał, że okno było tam uchylone, a on je jedynie uchylił bardziej aby przez nie przejść.

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 16 listopada 2015 r. A. H. przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w dniu 15 listopada 2015 r. około godziny 3:00 wyszedł z mieszkania zabierając ze sobą narzędzia pomocne przy włamaniu. Przy ulicy (...)’a zauważył dom w budowie i chcąc się do niego włamać wyszarpał drzwi, lecz z uwagi na alarm po ich otwarciu uciekł z miejsca zdarzenia. Następnie udał się w kierunku B., gdzie zobaczył kolejny dom w budowie. Tam też, po nieudanym wyłamaniu okna, wybił inne okno cegłówką, po czym ukradł mienie tam się znajdujące na złom i opuścił budynek, po czym w drodze powrotnej został zatrzymany przez Policję.

Wyjaśniając z kolei okoliczności włamań do budynku lecznicy na ul. (...) wskazał, że pod koniec października, za pierwszym razem włamał się na teren budowanej lecznicy poprzez wyłamanie desek zabezpieczających otwór drzwiowy, po czym ukradł znajdujące się tam przewody. Po ich spaleniu w ognisku sprzedał je w skupie złomu.

W dniu 9 listopada 2015 r. ponownie włamując się do tego budynku oskarżony dokonał włamania przez uchylone okno, a następnie ze środka ukradł kable oraz elektronarzędzia, po czym po ich spaleniu w piecu sprzedał złom z nich uzyskany.

Nadto wskazał, że narzędzia ręczne, które miał przy sobie w dniu zatrzymania, były jego własnością.

Słuchany ponownie w toku postępowania przygotowawczego w dniu 13 stycznia 2016 r. przyznał się do zarzucanych mu czterech czynów, po czym podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia wskazując tylko, że skłamał odnośnie własności narzędzi ręcznych, które przy nim zatrzymano, bowiem pochodziły one z kradzieży.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno okoliczności popełnienia zarzucanych A. H. oskarżeniem czynów, jak i wina sprawcy nie budzą wątpliwości.

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazać należy, że A. H. przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył w toku postępowania przygotowawczego krótkie, ale jednocześnie spójne i rzeczowe wyjaśnienia obrazujące przebieg zdarzeń obejmujących zarzuty w sposób dostatecznie szczegółowy, by uczynić z nich podstawę dla rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie. Jedynie w zakresie skradzionych narzędzi ręcznych oskarżony wskazał na inną ich liczbę niż wynikało to z relacji samych pokrzywdzonych, co jednakże w toku kolejnego przesłuchania sam oskarżony wyjaśnił. Z uwagi na to Sąd uznał jego wyjaśnienia za zgodne z prawdą.

Zeznania świadków zeznających w niniejszej sprawie, a będących jednocześnie pokrzywdzonymi czynami popełnionymi przez oskarżonego, Sąd również uznał za wiarygodne. Świadkowie przedstawili przecież w sposób rzeczowy i wzajemnie uzupełniający się rodzaj i zakres szkód wywołanych włamaniami popełnionymi przez A. H.. Ich zeznania są logiczne i spójne. Nadto wymienieni świadkowie nie byli spokrewnieni z oskarżonym, a przy tym brak było przesłanek, które mogłyby rzutować na wiarygodność ich relacji. Odnosząc się do treści zeznań świadków, należy w tym miejscu wyszczególnić okoliczności związane z relacją H. P., który żądał ścigania A. H. za przestępstwo zniszczenia mienia, wskazując, iż w toku włamania oskarżony uszkodził elementy budynku mieszkalnego w postaci dwóch okien: w jednym z nich wybijając szyby, zaś w drugiej uszkadzając w znaczny sposób ramę okienną i ramiak okna. Świadek wskazał nadto na koszty przywrócenia uszkodzonych elementów do stanu poprzedniego, a w tym zakresie zeznania świadka nie zostały zakwestionowane żadnymi innymi dowodami.

Za wiarygodne Sąd uznał również dowody z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy głównej, który to materiał Sąd uznał za w rzetelny i miarodajny dowodowo. Są to dokumenty sporządzone przez osoby mające do tego odpowiednie uprawnienia i potrzebną wiedzę, wydane przez upoważnione do tego organy, a ich treści żadna ze stron nie kwestionowała.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, rozpatrywany kompleksowo i we wzajemnym powiązaniu, dostarczył tym samym dostatecznych podstaw do ustalenia, że oskarżony A. H. dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia.

Powyższe ustalenie Sąd podjął w oparciu o wyjaśnienia samego oskarżonego, w tym jego przyznanie się do winy, a nadto w oparciu o potwierdzające jego relację, a przy tym uzupełniające ją w odniesieniu do zakresu i wysokości szkód, zeznania występujących w sprawie świadków - P. B., J. L., J. S., P. G., J. J. (2), H. P. i J. T.. Dowody z dokumentów, w tym protokół zatrzymania, umowa kupna okien, rejestry sprzedaży złomu, protokoły oględzin miejsc i rzeczy, również potwierdziły ustalenia poczynione na gruncie dowodów osobowych zebranych w toku rozprawy.

W oparciu o powyższe dowody Sąd uznał, że oskarżony A. H. popełnił zarzucane mu czyny, tj.

a/ w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 22 października 2015 roku i nie później niż w dniu 23 października 2015r. w S. na ul. (...), poprzez wyłamanie desek zabezpieczających otwór drzwiowy włamał się do budynku lecznicy weterynaryjnej w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.000 złotych w postaci 5 sztuk zwojów przewodu trójżyłowego o długości po 100 metrów każdy wartości łącznej 600 złotych należących do P. B. oraz 50 metrów przewodu elektrycznego pięciożyłowego, siłowego, wartości 400 zł należącego do P. G., czym działał na szkodę P. B. i P. G., który to czyn Sąd zakwalifikował jako występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

b/ w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż dnia 09 listopada 2015 roku i nie później niż dnia 10 listopada 2015 roku w S. na ul. (...), poprzez usunięcie zabezpieczenia uchylonego do pozycji wywietrzonej okna o rozmiarach 60cmx40cm i rozwarcie tego okna do pozycji 90 stopni włamał się do budynku lecznicy weterynaryjnej w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.820 złotych w postaci należącej do J. L. szlifierki kątovej marki (...) o wartości 400 złotych, należących do J. S. szlifierki kątovej marki B. o wartości

200 złotych, wkrętarki marki S. o wartości 300 złotych, wiertarki marki S. o wartości 300 złotych i przedłużacza o długości 30 m i wartości 100 złotych oraz należących do P. G. szlifierki kątovej marki M. o wartości 120 zł i przewodu siłowego pięciorzędowego o długości 50 m wartości 400 zł, czym działał na szkodę J. L., J. S. i P. G., który to czyn Sąd zakwalifikował jako występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

c/ w dniu 15 listopada 2015 roku w S. przy ul. (...)’a, działając w zamiarze kradzieży mienia znajdującego się wewnątrz domu jednorodzinnego w budowie, po uprzednim podważeniu i wyszarpieniu drzwi wejściowych zabezpieczających budynek, włamał się do jego wnętrza, jednak zamierzonego celu kradzieży nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go przez załączony alarm, czym działał na szkodę J. T., który to czyn Sąd zakwalifikował jako występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

d/ w dniu 15 listopada 2015 roku w S. na ul. (...), poprzez podważenie i wygięcie ramy okiennej w jednym z okien oraz poprzez wybitcie szyby okiennej w drugim z okien i dokonując w ten sposób uszkodzeń wymienionych okien na łączną kwotę 4.245,73 złotych na szkodę H. P., włamał się do budynku jednorodzinnego w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.222 złotych w postaci należących do J. J. (2) mieszadła elektrycznego marki (...) o wartości 200 zł, młotowiertarki marki H. (...) o wartości 300 zł, wiertła do betonu rozmiar 8 o wart. 10 zł, dwóch średniej długości wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 35 zł każde, dwóch długich wiertel do betonu rozmiar 10 o wartości 50 zł każde, miarki taśmowej 5 m o wartości 20 zł i nożyc do cięcia blachy o wartości 80 zł oraz należących do H. P. przewodu elektrycznego trójżyłowego o długości 91,90 m wartości 275,70 zł, czterożyłowego przewodu elektrycznego o długości 180cm wartości 6,30 zł, 217 sztuk kołków montażowych do przewodów elektrycznych o wartości 20 zł, siekiery o wartości 50 zł, dwóch przecinaków o wartości 10 zł każdy, szczypic o wartości 20 zł i pistoletu do pianki o wartości 50 zł, czym działał na szkodę J. J. (2) i H. P., który to czyn Sąd zakwalifikował jako występki z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Analizując kwalifikację prawną przestępstw przypisanych oskarżonemu, wskazać wypada, iż określone w dyspozycji art. 279 § 1 k.k. przestępstwo kradzieży z włamaniem jest przestępstwem umyślnym, jest kwalifikowanym typem kradzieży, zatem do jego znamion należy zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Pojęcie „włamania” było przedmiotem licznych wypowiedzi, zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie sądowym, w związku z czym aktualnie nie budzi wątpliwości, iż kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera rzecz w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do tej rzeczy (vide: m.in. uchwałę SN z dnia 25 czerwca 1980 r., sygn. akt VII KZP 48/78 - OSNKW 1980, nr 8, poz. 65; wyrok SN z dnia 3 lutego 1999 r., sygn. akt V KKN 566/98 - Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Jest to więc przestępstwo zaliczane do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w tym przypadku jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Następuje to z momentem objęcia rzeczy przez sprawcę w faktyczne władanie, celem jej przywłaszczenia (animus rem sibi habendi), kosztem jej właściciela, czyli w zamiarze postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu.

Odnosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że oskarżony przy popełnieniu każdego z zarzucanych mu czynów pokonał zabezpieczenia chroniące budynki przed wdarciem się osoby nieuprawnionej. Miał przy tym świadomość pokonywania takich zabezpieczeń, wykorzystując zresztą narzędzia mające mu w tym pomóc, jak np. cegła. W przypadku czynu opisanego w punkcie 1 lit. a/ sentencji wyroku pokonanie zabezpieczenia budynku z użyciem siły nastąpiło poprzez wyłamanie desek zabezpieczających otwór drzwiowy. W przypadku czynu opisanego w punkcie 1 lit. b/ sentencji wyroku pokonanie zabezpieczenia budynku z użyciem siły nastąpiło poprzez usunięcie zabezpieczenia uchylonego do pozycji wywietrznej okna o rozmiarach 60cm x 40 cm i rozwarcie tego okna do pozycji 90 stopni. W przypadku czynu opisanego w punkcie 1 lit. c/ sentencji wyroku pokonanie zabezpieczenia budynku z użyciem siły nastąpiło poprzez podważenie siłowe i wyszarpienie drzwi wejściowych zabezpieczających budynek. W przypadku czynu opisanego w punkcie 1 lit. d/ sentencji wyroku pokonanie zabezpieczenia budynku z użyciem siły nastąpiło poprzez podważenie i wygięcie ramy okiennej w jednym z okien (tego okna nie udało się otworzyć) oraz wybitcie cegłą szyb w drugim z okien. Zatrzymując się przy zagadnieniu związanym z pokonaniem zabezpieczenia w

postaci okna uchylonego do pozycji wywietrznej w przypadku czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 lit. b/ sentencji wyroku, należy zauważyć, iż Sąd zachowanie to zakwalifikował jako pokonanie zabezpieczenia zamkniętego pomieszczenia. Oto wszakże A. H. użył w tym przypadku stosunkowo znacznej siły oddziałującej na okno pozostawione w pozycji uchylnej, która to pozycja nie dawała sama w sobie dostępu osobom z zewnątrz do przedmiotów znajdujących się we wnętrzu obiektu, zabezpieczając budynek przed wdarciem się do środka osoby nieuprawnionej. Oskarżony – zdając sobie sprawę z niemożności otwarcia okna bez użycia siły – takowej siły w celu wepchnięcia skrzydła okna do środka użył, usuwając zabezpieczenie wmontowane w system zamykający okno (vide: zdjęcie nr 5 k. 32 verte) i rozchylając je do pozycji rozwarcia 90 stopni (vide: zdjęcie nr 10 k. 33 v.). A. H. swoim działaniem przełamał zatem wolę właściciela posesji, który przecież pozostawił okno w takiej pozycji, która nie pozwalała bez ingerencji siłowej z zewnątrz na uzyskanie dostępu do wnętrza budynku. Jakkolwiek zatem znany jest Sądowi orzekającemu w niniejszej sprawie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05 marca 1985 roku w sprawie o sygn.. akt III KR 53/85, publ. LEX 22014, wskazujący na to, że sprawca, który zabiera mienie w celu przywłaszczenia po usunięciu przeszkody materialnej stanowiącej specjalne zamknięcie pomieszczenia, w wypadku, gdy pomieszczenie to nie jest w pełni zamknięte, nie dokonuje kradzieży z włamaniem, jak również pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1970 roku w sprawie o sygn. akt V KRN 409/70, publ. OSNPG 1971/4/63, wskazujący na to, że za włamanie nie można uważać otwarcia (wypchnięcia) okna, które w momencie przystąpienia sprawcy do kradzieży ni było zamknięte, jednakże sądowi orzekającemu w niniejszej sprawie bliższy i racjonalnie bardziej uzasadniony z punktu widzenia celowości kwalifikowania określonych czynów jako kradzieży z włamaniem jest pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 sierpnia 1985 roku w sprawie o sygn.. akt I KR 212/85, publ. OSNKW 1986/11-12/97, zgodnie z którym rodzaj zabezpieczenia przed wtargnięciem osób niepowołanych do pomieszczeń, w których znajduje się cudze mienie oraz skuteczność tego zabezpieczenia, a w szczególności możliwość łatwego jego pokonania bez użycia narzędzi i znacznej siły, nie stanowią przeszkody do przyjęcia kwalifikacji czynu jako kradzieży z włamaniem, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia bez wątpliwości wynika zamiar właściciela czy użytkownika pomieszczenia niedopuszczenia do niego takich osób. Przytoczony wyrok wydany został na gruncie niemal identycznego stanu faktycznego, a mianowicie w sytuacji, w której zabezpieczenie przy oknie było na tyle wadliwie, że pozostawiało szczelinę i wystarczyło wypchnąć okno, by je pokonać. Zauważyć też trzeba, że podobne stanowisko co do wypełnienia znamion kradzieży z włamaniem Sąd Najwyższy zajął także w wyroku z dnia 28 lutego 1987 roku w sprawie o sygn.. akt I KR 22/87, publ. OSNPG 1987/12/144 (otworzenie okna, które było od wewnątrz zamknięte jedynie na haczyk), w wyroku z dnia 08 stycznia 1979 roku w sprawie o sygn.. akt Rw 533/78, publ. OSNKW 1979/3/26 (otworzenie okna, które było częściowo uszkodzone z uwagi na pęknięcie i częściowe wybitcie szyby – sprawcy okno otworzyli wyjmując dalsze kawałki uszkodzonej szyby z ramy okiennej), czy wreszcie w uchwale z dnia 25 czerwca 1980 roku w sprawie o sygn.. akt VII KZP 48/78, publ. OSNKW 1980/8/65 zawierającej wytyczne wymiaru sprawiedliwości w sprawie odpowiedzialności karnej za przestępstwo z włamaniem. Istotą kryminalizacji określonych zachowań jako przestępstw kradzieży z włamaniem jest wszakże to, iż sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, wskazującym w sposób oczywisty na brak zgody właściciela czy użytkownika tego pomieszczenia na wtargnięcie do jego wnętrza osób niepożądanych, a przy tym utrudniającym (choć niekoniecznie uniemożliwiającym całkowicie) dostęp do wnętrza tego pomieszczenia osobom trzecim. Zdaniem Sądu sforsowanie przeszkody w postaci okna znajdującego się w pozycji wywietrznej w tym kontekście stanowi realizację znamienia włamania do zamkniętego pomieszczenia.

Dalej, zauważyć trzeba, że A. H. w przypadku czynów przypisanych mu w punkcie 1 litera od a/ do d/ działał z zamiarem dokonania zaboru mienia w celu jego przywłaszczenia.

W odniesieniu do czynów przypisanych mu w punkcie 1 lit a/, lit. b/ i lit. d/ A. H. dokonał przy tym skutecznie kradzieży mienia należącego do osób trzecich, wynosząc konkretne przedmioty z budynków.

W tym zakresie zatem A. H. zrealizował swoimi zachowaniami znamiona występku opisanego w art. 279 § 1 k.k.

Odnosnie natomiast czynu opisanego bliżej w punkcie 1 lit. c/ sentencji wyroku, A. H. po pokonaniu zamknięcia budynku wszedł do wnętrza domu, jednak załączony w budynku alarm uruchomiwszy się spłoszył oskarżonego, który

w obawie przed ujęciem opuścił budynek bez zabrania jakichkolwiek fantów. W tym wypadku zatem oskarżony A. H. dopuścił się przestępstwa kwalifikowanego jako usiłowanie kradzieży z włamaniem. Ustawodawca wszakże w art. 13 § 1 k.k. definiuje jako usiłowanie takie zachowanie podjęte w zamiarze popełnienia czynu zabronionego i bezpośrednio zmierzające do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Zauważyć także trzeba, że A. H., w dniu 15 listopada 2015 roku w S. na ul. (...), poprzez podważenie i wygięcie ramy okiennej w jednym z okien oraz poprzez wybitcie szyby okiennej w drugim z okien dokonał w ten sposób uszkodzeń wymienionych okien na łączną kwotę 4.245,73 złotych na szkodę H. P., a jednocześnie – pokonał przeszkodę w postaci zamkniętego okna i włamał się do budynku jednorodzinny w budowie, z którego wnętrza zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 1.222 złotych. Tak ustalony stan faktyczny, zważywszy na wartość uszkodzeń elementów konstrukcyjnych budynku, przewyższających znacznie wartość mienia skradzionego, wskazuje w sposób oczywisty na wypełnienie przez oskarżonego znamion czynu kwalifikowanego także z art. 288 § 1 k.k. i polegającego na zniszczeniu lub uszkodzeniu mienia.

Jakkolwiek bowiem co do zasady przestępstwo zniszczenia mienia traktowane jest jako współukarane do przestępstwa kradzieży z włamaniem (w czasie kradzieży z włamaniem następuje bowiem konsumpcja norm art. 288 § 1 KK i to zarówno wtedy, gdy sprawca cudze mienie lub mienie społeczne niszczy, uszkadza lub czyni niezdatnym do użytku przy pokonywaniu zabezpieczenia przed wtargnięciem do obiektu, w czasie jego penetracji, jak i przy wynoszeniu łupu, lub ucieczce z miejsca przestępstwa. Istota włamania zakłada bowiem sama w sobie pewne uszkodzenie lub nawet zniszczenia mienia, zwłaszcza w urządzeniach zabezpieczających dostęp do przedmiotów, które sprawcy zamierzają tą drogą zagarnąć - zob. wyr. SN z 18.9.1987 r., IV KR 214/87, OSNPG 1988, Nr 10, poz. 102), to jednak. w sytuacji, gdy dla osiągnięcia zamierzonego celu, sprawcy świadomie niszczą jakieś urządzenie zabezpieczające i to o dość poważnej wartości, należy rozważyć, czy nie dopuszczają się jednocześnie kolejnego przestępstwa z art. 288 KK (zob. wyr. SN z 5.12.1983 r., II KR 256/83, OSNPG 1984, Nr 6, poz. 55). Przepis o kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 KK) konsumuje bowiem przepis o zniszczeniu lub uszkodzeniu mienia (art. 288 § 1 KK) wtedy i tylko wtedy, gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest nieporównywalnie niższa od szkody wyrządzonej kradzieżą. Natomiast w wypadku **zasadniczego** odwrócenia proporcji szkód trzeba przyjmować kumulatywny zbieg wspomnianych przepisów (zob. wyr. SN z 18.12.1985 r., Rw 1148/85, OSNKW 1986, Nr 11-12, poz. 95 z glosą K. Pałczyńskiej, PiP 1989, z. 8 oraz glosą W. Makara, OSP 1987, Nr 9, poz. 174, por. też wyr. SN z 22.11.1994 r., II KR 227/94, OSNKW 1996, Nr 1-2.) Jeżeli więc z ustaleń faktycznych wynika, że w trakcie kradzieży z włamaniem, dokonując włamania, sprawcy spowodowali uszkodzenie mienia wydatnie wykraczające poza szkodę związaną z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do pomieszczenia, skąd dokonano kradzieży, to wtedy dopiero dla pełniejszej kryminalno-prawnej oceny czynu należy przyjąć kumulatywną kwalifikację prawną obejmującą art. 279 § 1 i art. 288 § 1 KK.

Taka sytuacja zachodziła w przedmiotowej sprawie. Wziąwszy pod uwagę wartość skradzionego mienia określoną łącznie na 1.222 złote oraz wartość zniszczonego mienia w postaci szyby okiennej w jednym z okien i ramy oraz ramiaka drugiego z okien (łącznie 4.245,73 zł, to jest kwota 1.000 złotych jako koszt wstawienia wybitych szyb i kwota 3.245,73 zł jako koszt wymiany uszkodzonego okna) nie sposób jest uznać, iżby wartość szkody związanej z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do mienia nie wykraczała wydatnie poza wartość mienia skradzionego. W tej więc sytuacji, w ocenie Sądu, istniały podstawy do oddania w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu faktowi uszkodzenia mienia i wprowadzenia do tejże kwalifikacji art. 288 § 1 k.k., tym bardziej, że pokrzywdzony H. P. wyraźnie żądał ścigania sprawcy zniszczenia jego mienia. Tym samym czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1 lit. d/ sentencji wyroku zakwalifikowany został jako występki z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

Nadto stwierdzić należy, że oskarżony działał przy każdym z wymienionych powyżej czynów w warunkach multirecydywy. Popułnił on bowiem czyny kradzieży z włamaniem, będąc już uprzednio karany w warunkach art. 64 § 1 k.k. za przestępstwa kradzieży z włamaniem wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 sierpnia 2011 roku i wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 31 stycznia 2012 roku na kary pozbawienia wolności, z których odbył

łącznie ponad rok tej kary, a pomimo tego w ciągu dalszych pięciu lat popełnił ponownie czyny kradzieży z włamaniem. Skutkowało to zastosowaniem przy kwalifikacji prawnej zgodnie z normą z art. 64 § 2 k.k.

Sąd wymienione czyny uznał za popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w ramach ciągu przestępstw. Zgodnie bowiem z treścią art. 91 § 1 k.k. **wykorzystanie takiej samej sposobności** przy popełnieniu każdego z przestępstw składających się na ciąg oznacza **zawężenie** składających się na ciąg przestępstw w odniesieniu do wymogu tożsamości podstawy wymiaru kary i zachodzi np. w razie wykorzystywania przez sprawcę tej samej powtarzającej się sytuacji czy okazji do popełnienia przestępstwa, a zatem odnosi się do okoliczności towarzyszących wypełnieniu poszczególnych zachowań, dotyczących warunków obiektywnych, w których dochodzi do ich realizacji (por. Kardas (w:) Kodeks karny skarbowy..., s. 73). Sąd w przedmiotowej sprawie ocenił, iż wszystkie czyny przypisane oskarżonemu popełniane były z wykorzystaniem tej samej sposobności.

Pamiętać też należy, że obecnie przesądzającym dla przyjęcia ciągu przestępstw jest tożsamość przepisu stanowiącego podstawę wymiaru kary dla każdego ze zbiegających się przestępstw, co oznacza, że w skład takiego ciągu – jak w przedmiotowej sprawie (vide: kwalifikacja prawna czynów opisanych bliżej w punkcie 1 lit. a/ i lit. b/ sentencji wyroku a kwalifikacja prawna czynu opisanego bliżej w punkcie 1 lit. c/ czy pkt 1 lit d/ sentencji wyroku) mogą wchodzić przestępstwa popełniane w różnych formach stadialnych i zjawiskowych. Przestępstwa kumulatywnie kwalifikowane wchodzi natomiast w skład ciągu przestępstw wówczas, gdy ten sam przepis będzie stanowił podstawę wymiaru kary za te przestępstwa, zgodnie z art. 11 § 2 k.k.

Sąd uznał, że przypisane oskarżonemu czyny nacechowane są znacznym stopniem społecznej szkodliwości, a to z uwagi na fakt, iż oskarżony działał w sposób powtarzalny, w ramach powrotu do przestępstwa, podejmując kilka zachowań z pełną świadomością bezprawności swoich działań.

Sąd ustalił również, iż stopień zawinienia sprawcy był znaczny. A. H. – osoba dojrzała, sprawna intelektualnie i funkcjonująca samodzielnie w życiu codziennym – miał możliwość rozpoznania bezprawności swoich czynów. Jednak w czasie swych bezprawnych, karalnych i karygodnych działań nie dał posłuchu obowiązującym normom prawnym, pomimo tego, że w ustalonych przez sąd konkretnych okolicznościach popełnienia omawianych czynów zachodziła pełna wymagalność zgodnego z prawem zachowania.

Na stopień zawinienia sprawcy wpływ miał fakt, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, przy pełnej świadomości bezprawności czynów, chcąc je popełnić, a przy tym wyrządził pokrzywdzonym znaczną szkodę.

Sąd nie dopatrzył się przy tym żadnych okoliczności umniejszających, czy wyłączających stopień zawinienia sprawcy.

Podsumowując Sąd uznał, iż oskarżony popełnił wskazane wyżej czyny w warunkach multirecydywy i ciągu przestępstw, przez co za ich popełnienie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przystępując do wymiaru kary, Sąd miał na względzie dyrektywy jej wymiaru opisane w art. 53 i 58 § 1 k.k., w tym przede wszystkim wychowawcze działanie kary oraz cele zapobiegawcze wyrażające się w dążeniu do wyeliminowania u oskarżonych zachowań godzących w przyjęty porządek prawny.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające po stronie oskarżonego.

Do okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego Sąd zaliczył złożenie przez niego wyjaśnień na etapie postępowania przygotowawczego i przyznanie się do winy. Z kolei na niekorzyść oskarżonego wpłynął fakt jego wielokrotnej karalności, w tym także na kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne popełnione w warunkach recydywy, znaczną wartość szkody wyrządzonej poszczególnym pokrzywdzonym, a nadto brak naprawienia szkód pokrzywdzonym wyrządzonych swoimi czynami zabronionymi.

Odnosząc się do wysokości wymierzonej kary – 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – zdaniem Sądu jest ona adekwatna do wysokości szkód i motywacji działania oskarżonego. Nadto spełni ona cele wychowawcze i

zapobiegawcze w stosunku do oskarżonego oraz cele w zakresie prewencji ogólnej. Z kolei rodzaj wymierzonej kary jest jedyny możliwy w sytuacji oskarżonego, wobec którego dotychczasowe kary pozbawienia wolności i tak nie przyniosły pozytywnych skutków resocjalizacji.

Z uwagi na fakt, że oskarżony popełnionymi przestępstwami wyrządził szkody materialne Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec A. H. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami w całości (w zakresie, w jaki pokrzywdzeni nie odzyskali skradzionego im mienia oraz w zakresie odnoszącym się do zniszczenia mienia pokrzywdzonego H. P.) poprzez zapłatę: **a/** kwoty 600 zł (sześćset złotych) na rzecz pokrzywdzonego P. B. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. a/ sentencji wyroku; **b/** kwoty 400 zł (czterysto złotych) na rzecz pokrzywdzonego J. L. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. b/ sentencji wyroku; **c/** kwoty 920 zł (dziewięćset dwudziestu złotych) na rzecz pokrzywdzonego P. G. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami przypisanymi oskarżonemu w punkcie 1 lit. a/ i lit. b/ sentencji wyroku; **d/** kwoty 900 zł (dziewięćset złotych) na rzecz pokrzywdzonego J. S. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit. c/ sentencji wyroku; **e/** kwoty 4.527,73 zł (czterech tysięcy pięćset dwudziestu siedem złotych i 73/100) na rzecz pokrzywdzonego H. P. – tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonemu w punkcie 1 lit d/ sentencji wyroku.

Na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu A. H. na poczet wymierzonej w punkcie 1 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. zatrzymanie od dnia 15 listopada 2015 roku (godz. 07:35) do dnia 16 listopada 2015 roku (godz. 14:30), przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

Uznając z kolei fakt złej sytuacji materialnej oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

S., dnia 19 września 2016 roku

Sędzia Sądu Rejonowego w Słupsku

Joanna Hetnarowicz-Sikora